

Motion till riksdagen 2011/12: MJ406

av **Tuve Skånberg (KD)**

Utrotning av jättebjörnlökan

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en aktionsplan för att utrota den kraftigt giftiga jättebjörnlökan i Sverige.

Motivering

Årligen rapporterar tidningarna om svåra frätolyckor, inte minst hos barn, förorsakade av jättebjörnlökan (*Heracleum Mantagazzianum*). Växtsaften innehåller det starkt fototoxiska giftet furocoumarin, som vid beröring med huden i kombination med solljus orsakar svårartade eksem, blåsbildningar samt smärtsamma och svårårläta hudutslag, liksom ljusa hudpartier med pigmentförändringar. Jättebjörnlökan förekommer inte naturligt i Sverige utan blev introducerad från Asien för 150 år sedan som prydnadsväxt, dels växande i trädgårdar och parker, dels torkad som inomhusdekoration. Från dessa trädgårdar har jättebjörnlökan förvildats och finns numera även i bestånd längs vägar, diken och åar inte minst i södra Sverige.

Jättebjörnlökan är uppseendeväckande stor, två till tre meter hög, och drar genom sitt utseende och sina stora bestånd lekande barn till sig, som då löper stor risk att skadas av växtsaften. Dessutom orsakar växtens förmåga till expansion stora problem eftersom annan vegetation trängs undan, och stora växande bestånd med enbart jättebjörnlöka breder ut sig. Jättebjörnlökan kan relativt enkelt bekämpas genom att man i juli strax efter blomningen, men före fröbildningen, hugger av blomställningen. Dessutom stryker man bekämpningsmedel direkt på stjälken, som får växten att vissna och försvinna. Jättebjörnlökan har med viss framgång bekämpats lokalt genom hembygdsföreningar, lokala aktionsgrupper och enskilda, engagerade människor. Någon påverkan på den nationella förekomsten har dessa aktioner dock inte haft. Om man betänker växtens giftighet, att särskilt barn drabbas, att växten har kraftig

Fel! Okänt namn på

förmåga till expansion men saknar någon naturlig fiende och att den dessutom inte har någon naturlig hemorts rätt i landet måste slutsatsen bli att den bör utrotas.

Att utarbeta en nationell och heltäckande aktionsplan borde vara en uppgift för länsstyrelserna. Den kan sedan effektueras genom exempelvis byalag, kommuner, hembygdsföreningar och beredskapsarbeten. Genom information till allmänheten om faran med jättebjörnlokan skulle helt säkert en stor del av utrotningsarbetet kunna ske ideellt, dock med nödvändiga säkerhetsåtgärder.

Stockholm den 4 oktober 2011

Tuve Skånberg (KD)